

Nr. 1 og 2 indeholdt positive Bidrag til Sagens Løsning. Det glæder jeg mig over. Jeg føler mig fuldkommen overtydet om, at hvis vi kan enes om Ændringsforslagene Nr. 1 og 2, enes vi ogsaa nok om det øvrige. Jeg opfatter den højtærede Ministers Udtalelse om disse Ændringsforslag saaledes, at han vilde yde sin Medvirkning til, at vi paa dette Grundlag kan finde Vej frem til Forstaaelse og saa muligvis faa Sagen gennemført. Om det skal være med en større eller mindre Procent i Tilskud fra de paagældende Lodsejere, kan fornuftigvis ikke være det afgørende. Jeg har dog den Opfattelse, at man ikke efter vort Forslag er gaaet Lodsejerne for nær, navnlig ikke, naar man sidestiller dem med Lodsejerne ved Tønder, der skal betale til Marskens Afvanding. Vi er her inde paa et Omraade, hvor der kan forhandles; men vi har stillet vore Ændringsforslag, uden at det om dem er kommet til nogen Forhandling med Udvalget eller med den højtærede Minister.

Zahle: Den højtærede Minister for offentlige Arbejder anstillede nogle Betragtninger over Motiverne til min Holdning i denne Samling overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg skal i den Henseende ganske kort sige til den højtærede Minister, hvilke Motiver jeg har til min Optræden. Det er ikke ubekendt for nogen, at Statens finansielle Forhold for Tiden er vanskelige, og dette har været mit Udgangspunkt for at skaane Statskassen for store Udgifter til Gennemførelse af dette Projekt gennem et Forsøg paa at tilvejebringe Pengene ved en Værdistigningsafgift. Denne Tanke er, som jeg før sagde, blevet mødt med Velvillie fra alle Sider, men man har — maaske fordi der ikke har været tilstrækkelig Tid — alligevel ikke givet den Tilslutning i andre Partier end det, jeg selv har den Ære at tilhøre. Hvis den højtærede Minister ikke var kommet med dette Lovforslag midt i Januar, men midt i Oktober eller for ikke at forlange saa meget midt i November, havde der været ganske anderledes Tid til at behandle hele denne Sag, og saa havde vi maaske faaet den forhandlet til Ende i denne Samling. Nu kom Forslaget, efter at over Halvdelen af Samlingen var forløbet, i Vintertiden, hvor vi ikke kunde komme over til Hvide Sande og se paa Forholdene, og medens stor Travlhed i Rigsdagen, som der altid er i de sidste Maaned, ogsaa lagde sig i Vejen for Udvalgets Arbejde. Under disse Omstændigheder har den Tanke, jeg har fremsat om Værdistigningsafgift, ikke

faaet en saadan Behandling, som jeg mener, den i sig selv fortjener. Derfor vil jeg fastholde den, og derfor vil jeg ikke lade Forslaget derom komme til Afstemning og Forkastelse her ved anden Behandling; men kan Tanken ikke trænge igennem, er jeg vedblivende af den Anskuelse, at Hvide Sande Projektet bør gennemføres, selv om det maaske ikke viser sig holdbart. Men hvis dette Forsøg genoptages paa at tilvejebringe gode Afløbsforhold fra Ringkøbing Fjord, vil jeg, som jeg før har været med til at forhandle denne Sag, igen være med til at behandle den ud fra rent saglige Motiver. Jeg beder den højtærede Minister om at tro, at mine Motiver i denne Samling ogsaa har været saglige.

Pinholt: Jeg kan kun være den højtærede Minister taknemmelig for de Bemærkninger, han fremsatte, idet han anerkendte, at de Ændringer, der her er stillet under Nr. 1 og 2, er af positiv Karakter. Naar Ministeren udtalte, at han var bange for, at det vil være vanskeligt at skaffe Enighed deroppe ved Fjorden, saa kan det meget godt være, at det ogsaa vil blive det; man maa ikke se bort fra, at naar de har Loven og kan udnytte den, vil der være nogle Vanskeligheder, men de overvindes vel nok. Og jeg ser da ikke rettere, end at dette høje Ting i Øjeblikket ikke vil være i Stand til at forkaste disse Ændringsforslag, thi de er i Virkeligheden erkendt som det egentlige Udgangspunkt til at faa en positiv og god Løsning. Den højtærede Ministers Bemærkninger om Staby og Husby skal da ikke skille os. Naar jeg, som kender disse Sogne meget godt, lige saa godt som jeg kender min egen Lomme, har taget dem fra, er det, fordi de ligger lige ved Nissum Fjord, og de har haft en fortrinlig Afvanding dertil i tidligere Tid. Men det skal altsaa ikke skille os, for det er meget smaa Arealer, det drejer sig om, og ogsaa dette kan vi sikkert enes om, naar vi kan faa Tid til en virkelig Forhandling. Heller ikke det Spørgsmaal om Grænsen, om den skal være 1,55 eller 2 m, skal skille os; det synes mig kunde være ganske det samme, for det bliver jo ens for alle Parter. Derfor kan man ganske roligt forhandle om dette Spørgsmaal. Men jeg ser ikke rettere, end at paa nærværende Tidspunkt kan dette høje Ting ikke gaa udenom disse Ændringer, men at de maa danne Grundlaget for en saglig Løsning af Spørgsmaalet.

Hermed sluttede Forhandlingen.